autē a somno pauefactus dixi. Dñe memē
to mei in sancta requie tua. Et subleuās ve
stimenta eius, pcidi ad pedes ei⁹. et oscula
tus sum vestigia illius. Et tenens manus
eius posui sup oculos meos dicēs. Bene/
dic obsecro mi dñe. Et iterū fleui et dixi.
Quales reliquias tollam a te in memoriā
Et hec dicēs motū est corpus illius. Ego
autē timui tāgere eum. Et vt nemo sci
ret descēdi celeriter. et fidelē fratrē misi an
thiochiā ad episcopū. Et statim veniēs cū
tribus episcopis. ⁊ cū illis Ardabori⁹ ma
gister militū cū suis. tetendentes cortinas
circa colūnam eius defixerūt vestimēta sua
Erant aūt conficta ab auro. Et deponētes
eū iuxta altare ante columnā. colligentesq;
se aues volabant sup columnā clamantes
et q̄si lugentes. ita vt omnes viderēt. Plā
ctus etiā ppli et iumentorū resonabat per
miliaria septē. sed ⁊ montes ⁊ cāpi ⁊ arbo
res ꝓtristati sunt circa loca illa. vbi q; enim
nebula tenebrosa facta est p circūitū. Ego
autē ꝓsiderabā angelū venientē ad visitā/
dum eū. Circa horā septimā seniores septē
loquebant cū angelo. vultus cuius erat si/
cut vulgur. et vestimēta sicut nix. Et vocez
eius in timore et tremore tādiu ꝓsideraui
q̄diu audire potui. quid tū fuisset ignoro.
Cū autē iaceret sctūs Symeon in feretro
volens papa anthiochie de barba illius pro
benedictōe aliquid ꝓtingere extēdit manū
statimq; arefacta est. multeq; obsecratiōes
⁊ orōes fiebant ad deū p eo. ⁊ sic restituta
est manus eius. Supponētes autē corpus
feretro cū psalmis ⁊ hymnis duxerūt an/
thiochiā. Omnis autē ppl⁹ qui erat per
circūitū regionis illi⁹ plangebat q patro/
ciniū tantarū reliquiarū tollerē ab eis. et
q epūs anthiochie iurasset vt nemo tāge
ret corpus illi⁹. Veniētes vero in quintu
miliariū ab anthiochia ī vicū qui vocatur
meroe nullus potuit mouere eum. Tūc q/
dā homo annis quadraginta surdus ⁊ mu
tus subito cecidit ante feretrū. ⁊ cepit cla/
mare et dicere. Beneuenisti serue dei. tu⁹
enim aduēnis me saluauit. ⁊ si meruero vi
uere ego tibi seruiā omnib⁹ dieb⁹ vite mee
Et eleuans se appēdit vnū de burdoni/
bus qui portabant feretrū. statimq; mouit
se de loco isto. Et ita san⁹ factus est homo
ex illa hora. Peccatū autē homis illi⁹ ta/
le erat. Hic amabat vxorē alienaz. et volēs
eam adulterare nō potuit. et mortua est et
posita in monumēto. At ille iuit ⁊ violauit
sepulchrū eius. statimq; obmutuit ⁊ surd⁹
factus est. ⁊ obligatus est in illo loco annis
q̄draginta. Tunc exeuntes oēs de ciuitate
anthiochie suscipiūt sup argentū et auruz
corpus sctī Symeonis cū psalmis ⁊ hym
nis. et cū multis lāpadib⁹ portauerūt in ec
clesiā maiorē. et inde in aliā ecclesiā q̄ voca
tur penitētia. Multe etiā vtutes fiunt ad
sepulchrū eius magis q̄ in vita sua. et hō
qui sanus factus est ibi seruiuit vsq; in diē
mortis sue. Multi aūt obtulerūt thesauros
episcopo anthiochie, p fide. poscētes reliq;
as de corpe eius. sed ꝓpter iusiurandū mi
nime pstitit. Ego humilis et peccator An/
thonius inq̄ntū potui lectōem hanc breui/
ter exposui. Beatus autē qui habet illam
scriptā in libro. ⁊ legit in ecclesia ⁊ ī homo
dei. Et cū memoriā eius fecerit mercedem
ab altissimo recipiet. Cui est honor ptās et
virtus in secula seculoꝝ Amē. Ei⁹ depos
tio sexto kal. Augusti celebrat.

¶ Explicit vita sctī Symeōis heremite.

Incipit vita sancte Eufraxie virginis.

IN diebus Theodosij impatoris
piissimi fuit vir quidā in regia ci/
uitate senator nomīe Antigon⁹
eratq; impatori genere ⁊ societate ꝓiūctus
sermone sapiens simul ⁊ ope. et bona sp p/
cipue suadens. vt pie romanis legib⁹ lycie
negocia gubernaret. Erat autē et compassi
bilis homo cūctis necessaria pbens. Dili/
gebatq; eū princeps non solū tanq; paren
tē ac senatorē. sed etiā tanq; xpianū et piū.
et semp ꝓsilia vtilia pferentē. Erat autem
hic locuples vehemēter. ita ut ciuitas regia
alium diuitijs: sermōe et ope silem nō ha/
beret. Hic accepit vxorē ex genere proprio

ex eodem impiali sanguine descendentem cui nomē Eufraxia. mulier religiosa ac timens dñm nimis. et ecclesie vacās et offerēs deo p̄ces cum lacrimis. Hec mltos in opē dei fecit ydoneos. multasq̄ oblationes in ecclesijs et sanctuarijs offerebat. ve hemēter eam diligebat impator et augusta p̄cipue q̄ ex eorū genere erat. necnō ⁊ moribus ꝓpolita ⁊ honesta et valde religiosa. Nata est autē eis filia et vocauerūt eā nomine matris sue eufraxiā ¶ Cumq̄ habuissent hanc filiā vna dierū dixit Antigon? eufraxie. Nosti soror mea eufraxia q̄ nihil est ista vita. nihil diuitie. vanitas hui? seculi tpalis. In octoginta namq̄ annis hōmis tpus implet cum ruina. diuitie autē in celo reposite in infinita seculorū secula timētibus deū manent. ⁊ priuam? nos illis diuitijs mūdanis cogitatōibus obligati. ⁊ in fallacia positi tpaliū diuitiarū dies nostros frustra ꝓsumimus nihil aīabus nostris vtiliter acquirētes. Audiens aūt hec eufraxia dixit Antigono viro suo. Et q̄d iubes dñe mi vt faciamus. Cui dixit Antigon?. Vinam filiam p deū acquisimus: et sufficiat nobis. et nequaq̄ vltra cōueniamus infelicitati et miserie seculi. ¶ Audiens hec eufraxia ꝓsurgens extēdit manus ad celū. et ingemiscens dixit viro suo Antigono. Benedict? deus qui dignū te fecit timore suo: ⁊ ad ꝓgnitōem veritatis adduxit. Vere domine sepius supplicaui deo vt cor tuū illuminaret. et mentē tuā ꝓ hac causa facerz e/lucescere. sed hoc tibi pādere non p̄sumpsi. Quia vero ipse fecisti principiū iube me vt loquar. Cui dixit Antigonus. Dic soror mea q̄d vis. Respondit. Nosti dñe meus q̄ ante multas generatōes aplus testatur ⁊ dixit. Temp? breue est. de cetero vt qui habēt vxores tanq̄ nō habentes sint. Deficit enim huius seculi cupiditas. Ad quā vtilitatē erūt ista pecunia et tanta abūdantia possessionū. Nihil eorū est q̄d nobiscuz poterit descendere in infernū. Cū bono ergo consilio tuo festina multa dare pauptib vt non illud ꝓsiliū quod tractasti inueniat infructuosum. Audiens hoc Antigon? glorificauit deū ¶ Cū igit adeptus esset optimam ꝓuersatōez et multa pauptib erogasset Antigonus. vnū solūmodo annū viuēs postq̄ sue renūciauit vxori vitam suā pie disponens. ꝓpleto anno defunctus ē et sepultus in pace. Tunc impator piter et augusta fleuerunt eū tanq̄ ex eorū genere descendentē virū iustū et religiosum. Cōpatiebant enim et eufraxie nō solū tanq̄ ꝓprie ꝓsanguinee. sed etiā q̄ erat iuuencula. Duobus namq̄ annis et tribus mensib vixit cū viro suo. naz vno anno ex ꝓstituto ab alterutrū abstinentes sicut fratres vixerūt. Igit sepulto Antigono ab impatore ⁊ augusta multū cōsolabat eufraxia. Illa vero sumens ꝓpriā suam filiā dedit eam in manus impatoris et auguste. et ꝓstrata ad pedes eorū cum clamore et magno gemitu dixit. In manus dei ⁊ vras hanc orphanam nūc ꝓmendo. Memoriā ergo habētes antigoni qui fuit vester: suscipite eā atq̄ tuemini: ⁊ estote ei ī loco p̄ris et mātis. Multa siqdē flumia lacrimarū ⁊ voces miserūt audientes. ita ut etiā p̄cipes lugerēt. ¶ Post paucum vero tēpus a luctu aliquāto descēdentem Antigoni: suasit impator ei. ut filiam suam eufraxiā cuidam senatorū ditissimo daret vxorē. Et factū ē ut arras eufraxia accipet. Susceptis arris puelle etas expectabat. Erat enim nimis infantula quādo suscepit arras quasi annorū q̄nq̄. Post aliquantulū tēpus vero cogitauit ipse senator vt vxorē antigoni sibi crederet cōpulari: et p p̄ces aut p mulieres matronas ꝓsuasit auguste vt sine noticia principis mitteret ⁊ Eufraxie ꝓnuptij ꝓba nūciaret. Que cuz audisset amare fleuit et dixit mulieribus q̄ fuerant destinate. Vle vobis in futuro seculo que mihi talia ꝓsuadetis ⁊ ad talia concurritis ꝓtra mulierē que ꝓm deū viuere festinat. Recedite a me: qm̄ extraneā cōuersatōem vraz nūc egistis. Ille vero de forma te discedentes nūciauerūt auguste que gesta sunt. Cognoscēs autē impator q̄d factū fuerat grauiter inuectus est in augustā. ⁊ indignat? aduersus augustā dixit. Vere augusta extraneam rē ab hac ꝓuersatōe fecisti hec sunt opa xpiane auguste. Sic ꝓmisisti deo pie regnare. sic recordaris antigoni q̄

nobis semp vtilia psuasit. Alienã rem no/
stro imperio egisti. q mulierẽ ĩ puellari e/
tate cõstitutã. que pene solũmõ vno anno
cum viro vixit. ⁊ mox ex ꝓstituto ꝓpter ce
leste regnũ se ab vtrisq; separauerũt. tu rur/
sum ad mundũ redire cõpellis. ⁊ neq; timu
isti deũ hãc iniquitatẽ volẽs facere. Quis
satisfaciet ꝓbibus. q nõ p me factũ est hoc
Indecentẽ ⁊ incõgruã fecisti rẽ. quod nec
oportuit ut meũ audiret imperiũ ꝓpter sinc
erissimũ meũ amicũ maxime Antigonum.
Audiens hoc augusta et vultũ nimie ꝓfusi
onis mutans. sicut lapis fere p duas horas
sine voce pmãsit. Et facta est magna tristi
cia inter impatorẽ et augustã ꝓpter eufra
xiã antigoni coniugẽ. ¶ Tunc eufraxia ag
scens q magna tristicia ꝓpter eã inter im/
patorẽ et augustã fuisset effecta vultu omni
no demisso tristis facta est vsq; ad mortez.
⁊ de ciuitate volebat discedere. Tunc flẽs
acriter dixit eufraxie filie suc. Filia mea ha
bemus in egipto copiosam magnãq; substã
tiã veni eamus illuc. et visitemus prãs tui
possessiones. ⁊ mea omia tua sunt filia mea
Tunc g̃ cũ filia sua Eufraxia de regia ciui/
tate discessit principe nesciẽte: et venit in
egiptũ. illic quoq; morabat. et sua p̃dia cre
bro visitabat. Et ꝓfecta est in interiorẽ thc
baydẽ cũ pcuratoribꝫ suis atq; ministris:
habentibꝫ curã suarũ rerũ. Que etiaz il/
lic vacãs in sanctuarijs: et multas oblati/
ones illic offerẽs. p monasteria virorũ ac
mulierũ: ⁊ multas pecunias erogabat.

¶ Erat aũt monasteriũ mulieruz in
vna ciuitate habẽs architria centũ triginta
de quibꝫ magnas ⁊ mirabiles vtutes ho
mines p̃dicabãt. In illo nãq; monasterio
nemo gustabat vinũ. nulla illarũ pomũ ede
re aut vuas aut ficus aut aliquid hmõi bo/
norũ q̃ terrena nascunt vbertate gustabat.
Quedã aũt earũ abrenũcians seculo neq;
oleũ edere volebat. quedã eaꝫ arcspa vsq;
ad aliã vesperã ieiuniũ ꝓtraxbant. alie ve
ro pꝰ biduũ edebant. alie vero post triduũ.
Nulla earũ pedes suos abluebat. aliquãte
vo audientes de balneo loq; irridentes. cõ
fusionẽ et magnã abominatiõem se audire
iudicabãt. q̃ neq; auditũ suũ ꝗ audire pati
ebant. Vnaqueq; vero earũ stratũ in ter/
ra habebat. cilicũ parvulũ vnius cubiti la
titudinis et lõgitudinis triũ. et paululũ in
ipis requiescebant. Erant autẽ ⁊ vestes ea
rum de cilicio vsq; deorsum: obstringẽtes
pedũ extremitates. Quantũcunq; poterat
vnaqueq; laborabat. Et cũ aliquã earũ ali
quando cõtigerat infirmari nõ ei fomentuz
aut adiutoriuz medicine conferebat. sed si
quam cõtigisset egrotari: tanq; maximam
benedictõem a deo accipiebat. ⁊ tolerabat
languorẽ donec eam medicina dñica pue/
niret. Nulla earũ ianuas exiebat. Erat aũt
ianuatrix p quã rñsa omnia fiebãt matura
multeq; sanitates ibi fiebant. Harũ q̃dem
Eufraxia diligẽs ꝓsiliũ sanctarũ mulieruz
ꝓpter mirabilẽ ꝓuersatõem earũ sepius ad
ipm monasteriũ pgebat. tymiamaq; illic
offerebat et cereos. ¶ Vna quidẽ dierum
rogabat abbatissam: ⁊ priores monasterij
dicẽs eis. Harũã benedictõem volo absq;
terrore vro p̃bere redditũ auri vigiti aut
triginta librarũ vt oretis ꝓ ista famula ve
stra. et ꝓ antigono patre eius. Cui abbatis/
sa respondit. Dña mea matrona ancille tue
nõ egent redditibꝫ: neq; pecuniã concupi/
scunt. Propterea nãq; omnia reliquerunt
⁊ cũcta despiciũt in hoc seculo ut eternis bo
nis frui mereantur. ⁊ nihil possidere volũt
ne a celesti regno priuent. Sz ne te ꝓtristẽ
aut sine fructu dimittã paucũ oleum ad cã
delas et tymiama in oratoriuz cõfer. et hoc
erit nobis ꝓ mercede iusticie. Et his obla/
tis rogabat Eufraxia abbatissam vt omnes
sorores orarẽt ꝓ antigono ⁊ filia eiꝰ eufra
xia. Vna vero dierũ Eufraxie infanti ab/
batissa dixit tẽptando. Dña mea eufraxia
diligis monasteriũ nostrũ et omnes sorores
Illa respõdit. Etiam domina diligo vos.
Dixit ei abbatissa rursum cũ ioco. Si nos
diligis esto nobiscũ in nro scemate. Cui in/
fantula dixit. Vere si nõ contristat mater
mea vlterius nõ egrediar de loco isto. Cui
abbatissa dixit. Inter nos et sponsum tuũ
quem plus amas. puella dixit. Neq; illũ
noui neq; ille me. Vos autẽ noui ⁊ vos a/
mo. Dicite mihi. Vos autẽ quẽ diligitis
me an illũ. Illie vo dixerũt. Nos te diligi/

mus et xpum dñm nostrũ. Puella vo re
spondit. Ego vero et vos diligo et xpm ve/
strum. Sedebat vero Eufraxia mater ei⁹
⁊ flumnũ lacrimarũ eius non erat mod⁹.
Libenter eam audiebat verba puelle abbatis
sa. quia cũ esset etate infantula talia loque
batur. Nondũ enim septẽ annos impleve
rat dum cũ abbatissa loqueret huiuscemo
di verba. Tunc ingemiscẽs mater ⁊ ama
re deflens ad filiã suã dixit. Filia mea veni
pgamus ad domũ. quia iam vespa est. Cui
puella dixit. Ego hic maneo cũ dña abba/
tissa. Dixit abbatissa puelle. Clade dña in
domũ tuam nõ potes hic manere. Nõ ꝗlꝫ
manere potest hic nisi se deuouerit christo.
Cui puella respondit. Vbi est christ⁹. Illa
gratãter ei dñicam imaginẽ demonstrauit
Pergens autẽ Eufraxia osculata est dñi/
cam figurã. et cõuersa dixit abbatisse. Ve/
re et ego voueo me christo meo. et vlterius
cũ dña mea non vado. Dixit ei abbatissa.
Filia non habes vbi hic maneas. et nõ po/
tes hic manere. Puella dixit. vbi vos ma/
netis et ego maneo. Et cuz iam vespa esset
⁊ multum mater eius coegisset atꝫ abba/
tissa vt ambularet nequaꝫ potuerunt eam
tollere de monasterio. Multũ ergo crebris
diebus mater eius atꝫ abbatissa ei blãdie
bant. et pluadere nequiuerunt: vt de mo/
nasterio potuissent eã expellere. Nouissime
vero dixit abbatissa puelle. Filia si vis hic
pmanere lras habes discere ⁊ psalterium.
et vsꝫ ad vesperã habes ieiunũ ducere si/
cut vniuerse sorores. Puella dixit ei. Ego
⁊ ieiunũ et omnia disco. solũmodo dimit/
te me hic esse. ¶ Dixit ergo abbatissa ma
tri eius. Dña mea matrona dimitte hanc
puellã hic. video enim quia gratia dei illu/
xit in ea. et iusticia patris ⁊ honestas tua.
et oratões vtrozũꝫ vestrũ eternã vitaz ꝓ
uidere ei noscunt. Surgens igit eufraxia
et assumens filiã suam ad dñicam eã yma/
ginem addurit. et extendens manus ad ce/
lum cum magno clamore ⁊ fletu clamauit
dicens. Dñe ihũ christe habe curam huius
infantule. qz te cõcupiuit ⁊ tibi se pmenda/
uit. Et cõuersa dixit ad filiam suam. Eufra
xia filia mea. deus q̃ fundauit immobiles
montes et te quoꝫ in suo timore pfirmet.
Et cum hec dixisset in manib⁹ eã tradidit
abbatisse. et deflens pectusꝫ suũ tundens
ita recessit a monasterio: vt omnis pgrega/
tio cum ea plozaret. Alia vo die abbatissa
sumens eufraxiam introduxit eã in secreta
rium. ⁊ facta orõne sup eam induit eaz in/
dumento monachali. et extendẽs manus
ad celũ ꝓ ea supplicauit dicẽs. Rex seculo
rum qui in ea cepisti opus bonũ. tu perfice
hoc in pace. da vt ambulet fm nomẽ tuuz
⁊ fiduciaz inueniat in cõspectu tuo semper
ista infantula. Tunc et eufraxia mater ei⁹
orans dixit. Filia mea amal hoc scemate ve
stiri. Cui eufraxia dixit. vtiꝫ mater mea.
quia sic agnoui ab abbatissa et dñe sozores
dixerunt. hoc scema ꝓ parris p̃bet diligenti
bus se dñs ibũs christ⁹. Cui mater sua di/
xit. Cui desponsata es ipe faciat te thalamo
suo dignam. Et hoc dicens et orãs ꝓ filia
sua valedixit abbatisse et sozoribꝫ. et oscula
ta est filiam suã. et egressa circa mozẽ circũ
ibat p̃bens pauꝑibus quod indigebant.

¶ Vbiꝫ autẽ diuulgebat Eufraxie
optima ꝓuersatio q̃ntum cõferret monaste
rijs ⁊ venerabilibꝫ locis. ita ut imperator au
diret. ⁊ omnis senatus eam nimis amarẽt
atꝫ glozificarent deũ. Audiebant enizꝫ
nec piscem gustaret nec vinũ biberet. Sed
post tanta dona que vniuersis pferebat et
gloziam. a vespera vsꝫ ad vesperã ieiuniuz
faciebat. aliquãdo sumens legumẽ aliquã/
do olera. Post paucos autẽ dies euocãs
abbatissa matrẽ puelle dixit ei secrete. Do
mina aliquã rem volo tibi dicere: nõ te cõ
turbet. Cui respondit. Domina mea qd iu
bes dic. Dixit abbatissa. Vidi enim in som
nis antigonũ virũ tuum in magna glia cõ/
stitutum. et rogauit dñm ihũm christũ vt e/
grediaris de corpe tuo. et de cetero sis cuz
illo. et fruaris illa glozia quam antigonus
meruit vir tuus ꝓpter optimã vitam suaz
Audiens autem hec reuersa est in domum
suam matrona vt religiosa femina. et nõ so
lum non est turbata: sed leticia magna gaui
sa est. Orabat enim ut ab hũana vita di/
scederet ⁊ de cetero esset cuz xpo. Et mox
vocans filiã suam dixit ad eã. Filia mea sic

mihi dictū est a dña mea abbatissa. voca
uit me xpus: et appropinquerunt dies obi
tus mei. Ecce omnē substantiā meā et pa
tris tui dedi in manus tuas. dispensa eā pie
vt celestē possis habere hereditatē. Audiēs
hec Eufraxia a mēe sua. cepit ingemiscere
et flere dicens. Ve mihi qr pegrina sum et
orphana. Dicit ei mater sua. Filia habes
christū: nec pegrina es nec orphana. habes
et dñam abbatissam p matris officio. Vi
de filia festina qd promisisti adimplere. Deū
time et omnes sorores honora. seruiēs eis
cum omni hūilitate. Nunqd in corde tuo co
gites de sanguīe regio sū. nec dicas. debēt
mihi seruire. Paup esto in terra ut in celo
diteris. Ecce omnia sub manibus tuis ha
bes. Possessiones et pecunias in monaste
riū cōfer, p patre tuo et, p me. ut inueniam?
misericordiā apud deū. et liberemur ab eter
no supplicio. Hec pcipiens filie sue: tercia
die defuncta est. et sepelierūt eam in mona
sterio in monumēto. ¶ Audiēs im
pator qr mortua esset eufraxia vxor Anti
goni euocās senatorē cui desponsata fue
rat filia eius indicauit ei dicēs. Quia puel
la cōuersa est in monasterio. Ille vo roga
uit impatorē ut p veredarios scriberet pu
elle. eqd pcipet vt ad ciuitatē veniret et nu
ptias celebraret. Suscipiēs aūt Eufraxia
impatoris epistolā: manu, ppria epistolam
aliā rescriplit sic habētē. Domine impator
suades ne ancille tue vt respuaz xpm et ho
mini corruptibili et vmibus psumēdo cō
iungar. q hodie est et cras non est. Absit ab
ancilla tua ut hanc iniquitatē faciā. Qua
ppter impator dñe nō vlterius vos vir il
le fatiget. ego enim xpo psensi. et impossibi
le est eū me negare. Sed supplico ptāti ve
stre vt memoriā parentū meoz habeatis.
Idcirco tolle omnē substantiā et dispensa
pauperibus simul et orphanis. et da vniuers
ecclesijs. Noui enim quia recordaberis pa
rentū meorū maxime pris mei. Audiui eēm
quia in palacio nunqd a te diuidebat. Hoz
ergo recordatōnem habens substātiā hanc
bene dispone. Omnes pstitutos sub iugo s
uitutis manumitte: et eis legitima pcede.
Vanda actoribus patris mei vt omne debitū
dimittāt agricolis. qd a die patris mei vs
qd ad hanc diē reddebāt. vt sine solicitudie
mearū terrenarū rerū psistens: xpo sine ql
libet seruire valeam impedimēto. cui aiam
meam cōmendasse pgnoscat. Orate, p an
cilla vestra tu et augusta vt mereat christo
seruire, put dignat ancillā suam. Deinde
signans epl'am veredario dedit. Qui reuer
tens obtulit impatori relegendā epistolaz
Quam soluens et relegēs in secreto cū au
gusta multas lacrimas ambo effuderūt ni
mis orantes, p eufraxia. Vane autē facto
puocans impator omnē senatū et patrē pa
riter eufraxie sponsi iussit coram epl'am lege
re. Illi vo audientes epl'am omnes sunt la
crimis repleti. et velut ex vno ore dixerūt.
Vere dñe imperator filia est Antigoni et
eufraxie genus tuū. et ex sanguine eius est
hec puella. Vere religiosoz parentū religi
osa est filia. sancte radicis sanctus est ram?
et omnes quasi ex quadā cōcordia glorifica
uerunt deū. et, p puella piter orauerunt. et
nequaqd vlterius senator ille visus est im
portunus. Impator ergo cūcta disponens
pie. et res puelle bene distribuēs. et ipe de
functus est. et cū suis pribus sepultus est ī
pace. ¶ Eufraxia vo magnificabatur
et fm deum puersabat abstinēs vltra men
suram suam. Erat em annorū duodecim. et
ad certamina se fortiter exercebat. Et pri
mū qdem a vespera vsqd ad vesperā come
debat. deinde post biduū postea p? triduū.
Nulla alia pter illā triclinia mundabat. et
cubicula sororū extergebat. aquā ad coqnā
ipa portabat. ¶ Hec autē cōsuetudo erat ī
monasterio. Si quādo contigerat aliquaz
sororē temptari a dyabolo p somnū: mox
abbatisse pandebat. illa vero cum lacrimis
deū postulabat ut dyabolus ab ea recederet
iubebatqd ut lapides portaret. et substratū
sub sago cinerē fuz ciliciū spargeret. et ita
dormiret vsqd ad decimū diē. Vna vo di
erum ipa a dyabolo temptata est. et suppo
suit stratui suo cinerē. Videns aūt abbatis
sa cinerē sub stratu eufraxie: risit. et ait ad
vnam sororū seniorē. Vere hec puella tem
ptari cepit. Et orās abbatissa dixit. Deus
qui creasti eam fm tuā voluntatē tu eaz in

tuo timore ꝓforta. Et vocans eã abbatissa
dixit ad eam. Quare nõ indicasti mihi tẽ/
ptatõnem dyabolicã. Illa vero cadens ad
pedes abbatisse dixit. Ignosce mihi domi
na mea. qz confusa sum indicare tibi hanc
causam. dixit ad eã abbatissa. Filia mea ec
ce pugnare cepisti. viriliter age vt vincas
z coroneris. Post paucos vo dies denuo
temptata est. et narrauit alicui sorori noie
Julie que multũ diligebat eufraxiã q̃ etiaz
in certaminib̃ eam exercebat. Dixitqz ei
Julia. Dña mea eufraxia nõ abscõdas hoc
abbatisse. sed refer hoc ut oret ꝓ te. Omnes
ergo temptamur a dyabolo. sed sperem⁹ in
xpi noie qz vincimus eũ. Ergo soror mea
nõ moreris. sed indica abbatisse causaz et
noli ꝓfundi. Audiens aũt hec eufraxia gra
tias egit iulie: et dixit ad eã. Adiuuet te de
us soror. quia edificasti me z meã animam
ꝓfortasti. Clere ingredior et causam domi
ne abbatisse ꝓnũcio. Dixitqz iulia. Etiam
sic fac ut oret ꝓ te et adijciat tibi abstinen/
tiam. Illa vero ingrediẽs indicauit abba
tisse causam. Dixitqz ei abbatissa. Nõ pti
mescas filia omne bellũ dyaboli quo cõtra
nos nitit̃. Certa igit̃ fortiter immobili aõ
et nõ ꝓualebit aduersum te. Multũ enim
ab eo temptãda es. sed certa vt vincas. vt
victorias et triũphos accipias a spõso tuo
xpo. z quantũ potes adijce abstinẽtie tue.
Qui em̃ ꝓcipue decertat ꝓcipue dona pci/
piet. Post aliquantulũ vero tpis spacium
interrogauit eã abbatissa dicẽs. Post q̃t
dies ꝓmedisti filia. Puella dixit post tres
dies dña mea. dicit ei abbatissa. Adijce ad
huc vnũ diẽ. Illa vo iussionẽ eius cũ ma/
gna leticia suscipiens discessit. Cũqz facta
esset annorũ viginti etate ꝓfortabat̃ z ꝓua
lebat. Erat enim nimis speciosa tanq̃ vera
matrona et sanguine regio ꝓcreata. A C
Denuo siq̃dem temptata indicauit abbatis
se caulam. Dixitqz ei abbatissa. Noli time
re filia deus tecũ est. Erat autẽ in aula mo/
nasterij aceruus lapidũ. Volens aũt abba
tissa temptare eufraxiã z ad matris ꝓuoca
re obedientiã dixit ei. Clem filia mea. istos
lapides trãsporta hinc. z pone eos iuxta cli
banum. Eufraxia vo mox accessit lapides
trãsportare. Erant autẽ et grãdes lapides
inter eos quos due sorores vix poterãt agi
tare. Illa vo sup humeros suos arripie/
bat eos nullo adiutorio opus habẽs. Erat
autẽ iuuenis et valde fortis. nec dixit abba
tisse. Adiuuet me alia soror. nec dixit. grã/
des sunt lapides nõ ꝓualeo. nec cõtradixit
nõ dixit ieiuna sum z deficio. et opus hoc
grãde est. sed cũ fiducia iussionẽ ꝓ obedien
tiam adimpleuit. Alia vo die dixit abba/
tissa ad eam. Non est iustuz vt lapides isti
iuxta furnũ sint positi: sed reporta eas i lo/
cum suũ. Illa vero denuo cõfidenter iussio
nem abbatisse sue ꝓpleuit. B ergo opus vi/
ginti dies iussit eã facere ut patientiã eius
ꝓbaret. Omnes itaqz sorores videbãt
qd fiebat. z puelle obedientiã admirabant̃.
Alie quoqz sorores deridebant. alie accla/
mabãt viriliter age eufraxia. Triginta ve
ro dies impleti sunt. Denuo diuini opis ce
lebratõe facta. die q̃dam ꝓgente eufraxia
vt lapides portaret dixit ei abbatissa. Di/
mitte filia hoc ministeriũ et tolle farinaz et
consperge. et coque panes in furno ut inue
niaris ad vesperũ in ministerio sororũ. Il/
la vo cũ magna leticia z gaudio iussa ꝓple
uit. Rursus dyabolus inuenies eã vacãtẽ
hmõi temptatõem immisit. ꝙ quasi ille se/
nator cui fuerat desponsata supueniẽs cum
auxilio mlto abstraberet eã de monasterio
z ea iublata abiret. Que cũ iaceret in cubi/
culo suo violẽter ꝓclamabat. Abbatissa ve
ro et alie sorores exꝓgefacte audierũt eius
violentie vocẽ. z excitãtes eã dixerũt. Clũ
est tibi hec anxietas filia. Illa vero repente
somniũ recitauit. Abbatissa vero excitãs so
rores stetit in orõe. Post completũ vo mi
nisteriũ vsqz ad horã terciã tenens codicẽ
eufraxia stabat legens sedentib̃. et postea
stans ad horã terciã in ministerio. Ꝑ⁹ cõ
pletõnem vero tercie mox eufraxia sororu/
bus necessaria ꝓpabat. mundiciã in tricli/
nio faciens: et lectos sternẽs. aquam im/
plens et ad coquinã portãs. ligna frangens
z legumina coquẽs. farinã ꝓfermentãs. et
coquens panẽ in clibano. Et dũ hec omnia
faceret nec in nocturna psalmodia deerat.
nec in tercia nec in sexta nec in nona nec in

vespera. Nā postq̄ ꝑpleuit vesptinas ora/
tiones ꝑ se ministerū faciebat in ferendo.
Cū qua etiā et laborabat iulia. satis em̄ di/
ligebat Eufraxiā. ¶ Denuo siquidē
dyabolus ꝑ somnū vehemēter eam tēptās
ei certamē immisit maximū. Que moran/
xietatis sue certamē abbatisse confessa est.
Pro q̄ dū oraret abbatissa: dixit ei. Filia
mea eufraxia tpus certaminis est vide ne
molliat dyabolus mentē tuā et ꝑdes labo
rem tuū. Adhuc enim paruo tpe dimicans
tecū dū fuerit supatus a te rursum effugi/
et. Dicebatq̄ ei simul ⁊ Julia. Domīa et
soror mea si modo ei nō repugnam? ⁊ vin
cimus. in senectute quale bellū cum eo faci
emus. Cui rndit Eufraxia. Uiuit dñs so/
ror Julia. qz si mihi p̄cepit abbatissa non
gustabo in tota septimana panes donec eū
dño adiuuante vincaz. Cui iulia dixit. Si
tu hoc potes implere in terra beata eris in
celo. In isto nāq̄ monasterio nulla potuit
sine cibo totā septimanā ꝑmanere nisi dña
nostra abbatissa Tūc ingressa eufraxia nū
ciauit temptatōem dyaboli ꝑ somnū abba
tisse. eamq̄ rogauit ut ei p̄cipet quatenus
totā hebdomadā sine cibo ꝑsisteret. Cui ab
batissa dixit. Fac quidqd tibi videris faci
le esse filia mea. Deus qui creauit te confir
met te. et ꝑtra dyabolū donet tibi victoriā.
¶ Cepit igit̄ eufraxia totā septimanā ieiu/
nare. et neq̄ psallendi officiū dereliq̄t. nec
sororū ministerū. ita ut omnes tolerantiā
ipi? mirarent̄. et pulcritudinē simul ⁊ iu/
uentutē etatis. Dicebāt autē quedā de col
legio earū. Habemus hodie annū custodi
entes eufraxiā et sedentē eā nō vidim? ne
q̄ ꝑ diem neq̄ ꝑ noctē. nisi solū qñ rede/
escebat in loco suo nocte. Nunq̄ em̄ sedit
vel qñ panē etiā ꝑmedit. Omnes ḡ soro/
res diligebāt eufraxiā. qz se ita bñiliter ex/
ercebat. et cū studio famulatū sororib̄ ex/
hibebat. dū p̄cipue vtiq̄ de sanguine im/
piali descenderet. Pro qua re intēte nimis
ꝑ ea orātes rogabāt dñm ut saluaret̄. ¶
Fuit aūt inter eas q̄dā noīe Germana quā
dicebāt ex ancilla ortā. Hec inuidiā habēs
aduersus eufraxiā insurrexit aduersus eam
in cocina secrete et dixit ei. Dic Eufraxia.
Ecce tu semel in septimana ꝑmedis fm re
gulam abbatisse. ⁊ nos hoc nō possumus ad
implere. Si coacte fuerimus ab abbatissa
q̄d faciem?. Cui eufraxia rndit. Dña mea
dña nostra abbatissa dixit vt vnaquaq̄ sic
potuerit decertet. Non em̄ sine necessitate
mihi hoc iugū imposuit. dixit ei germana.
Impostrix ⁊ omni calliditate plena. q̄s nesci
at qz sub ingenio bōnitatis. vt post paucatōem
abbatisse tu ei succedas. Credo in xpo. qz
te nunq̄ dignabit̄ ad abbatisse venire locū
Audiens hec eufraxia ꝑstrauit se ad pedes
eius. et dixit ad eā. Ignosce mihi dña mea
⁊ ora ꝑ me. Cognoscēs aūt abbatissa qd fu
erat factū Germanā coram omib̄ vocauit. di
xitq̄ ei. Ancilla nequā ⁊ a dō extranea. q̄d
tibi nocuit eufraxia. qz festinasti studiū ei?
obrūpere. Aliena es a sororū cōsilio. indi/
gna es a ministerio ⁊ coniugio sororū extra
nea. Cui multū supplicabat Eufraxia q̄te/
nus illi veniā largiret̄. et nō eam flexit do/
nec implerent̄ dies triginta. Tricesimo ve
ro die videns eufraxia qz nil rogādo ꝑfice
ret assumēs secū Juliā et seniores feminas
monasterij deposcebat vt rogarēt abbatis/
sam q̄ten? ei recōciliaretur. Quo facto e/
uocauit eaz abbatissa coram omnib̄. dixitq̄
ei. Nōne diꝗudicasti in corde tuo vt studi
um puelle huius abscinderes. nec cogitasti
qz dū esset matrona ⁊ ex impiali genere ꝑ
stituta hūiliauit semetipam ⁊ ꝑpter deum
seruiuit tibi. Omib̄ ḡ rogantib̄ ꝑ germana
placata ē. ¶ Tūc dyabol? ꝑ eufraxiā certa
mina nō cessabat ꝑmittere. Nimis ei fure
bat ꝑ eā ⁊ cito ꝑduci volebat ad finē. Una
q̄dē die cū ad hauriendā aquā descēdisset
ad puteū arripiebat eā dyabol? cum lagena
et deiecit eam deorsum in puteū ita ut nau
fraret eufraxia: ⁊ pueniret caput ei? ad fun
dum. Eleuata vero de aqua et tenēs funē si
tule. ita clamauit de puteo. Christe adiuua
me. Qua voce facta cognitū est quia eufra
xia corruisset in puteū. et currētes sorores
cum abbatissa abstraxerūt eam de puteo.
Que surgens exinde ⁊ semetipaz ꝑsignās
subrisit ⁊ ait. Uiuit xpus meus. qz nō me vi
cis dyabole neq̄ cedo tibi. Illeq̄ nūc q̄dez
vnā lagenā portabā cum aq̄ in coq̄nam. ab

hodie vero duabus lagenis aquã portabo. Et ita fecit. ¶ Videns itaq; dyabolus quia eam in puteo necare nõ valuit rursum alia vice cũ descẽdisset ligna incidere. Cũq; iam pauca incidisset astitit dyabolus obseruãs eam. et dũ leuasset securim vt lignum incideret colligauit dyabol? manus eius. et vsq; ad eius calcaneũ traxit. et peuenit vsq; ad tybiã. Que cũ vidisset crudelissimũ vulnus valde et sanguinẽ vehemẽter effusum ꝓijciens securim angustiata: et in terrã ꝓstrata est. Julia vero cucurrit: et clamans sororibꝫ nũciauit. q; eufraxia accipiens securim de securi mortua est. Cũq; cõcursu clamor factus fuisset vniuersarũ circũstabant eã pauce simul et flebãt. Tũc discens abbatissa aquã in faciẽ eius misit et ꝓsignans eam atq; cõplectens ait ei. Filia mea eufraxia cur angustiata es. Recrea te et loquere sororibꝫ. Illa vero respiciente abbatissa dixit. Dñe ihũ xp̃e sana ancillã tuã quoniã ꝓpter te multa patit̃. Et cum ligasset pedem eius de pãno cilicino leuauit eaz ꝛ dans ei manũ ducebat eam ad monasteriũ. Illa vero respiciens ligna ꝓiecta dixit sororibꝫ. Viuit dñs meus nisi collegero ligna et septimanã meã cõpleuero nõ ascẽdam. Cui Julia dixit. Noli dña soror. nõ vales: dimitte ego colligã ea. tu ascende requiesce ꝓpter dolorẽ. Illa vero nõ acquieuit sed cõplens manus suas lignis sic ascendit

Cui tamẽ dyabolus nõ pepcit. Nam cũ ascendisset supiores gradus scale calcãs sũmitatẽ tunice sue sup ipm lignũ ruit quod portabat. et fixum est lignũ in aspectu eius ita vt sorores crederẽt quia lignũ ei? oculum penetrasset. Tũc exclamans Julia ait ad eã. Dña mea tibi dixi quia nõ potes requiescere et me nõ audisti. Cui dixit eufraxia. Caute subtrahe a me lignuz. oculꝰ meꝰ sanus est. Traxit ergo ab ea lignum. et sanguinis facta est effusio vehemẽs. Abbatissa vero deferẽs oleũ et facta oronẽ suppositu it ei manum. rursumq; dixit ad eam. Vade ad stratũ tuum requiesce. ꝛ ego dñis sororibꝫ ministeriũ tuum iniungo. Eufraxia vero dixit. Viuit dñs meus quia nõ requiesco donec officiũ meũ compleuero. Sultum enim rogabat̃ a sororibus ut requiescere ꝓpter plagas quas habebat. ꝛ passa nõ est. sed sic vulnerata ex vtraq; plaga sanguine ꝓcurrente stabat ministeriũ faciens sororibus. et neq; in ope dei deerat nec i allio ministerio ¶ Rurius itaq; alia vice cũ ascenderet cũ iulia in solariũ terciũ arripiens eam diabolus ꝓcipitauit eam deorsuz Et cum exclamasset Julia cõcurrẽtes sorores crediderũt se eufraxiã mortuã inuenire Que surgens occurrit eis. Quam suscipientes introduxerãt eam ad abbatissam. interrogauitq; eã si in aliq̃ fuissz lesa. Cui eufraxia respondit. Viuit dñs domina mea quia nec quõ cecidi noui: nec quõ surrexi. Audiens abbatissa quia de tanta altitudine corruens nihil esset lesa glorificauit deũ dicens. Vade filia ad opus tuum et erit dominus tecum. ¶ Rursus ergo inimicus volens eam occidere ollã feruentẽ habens in qua olus coquebat̃. vt effunderet coctõnem olerũ in vasculo. ablatisq; pedibus a dyabolo retrorsum cadens. olle illi? coctõnem in faciem suam fudit. Et dum omnes sorores in ꝑ facto expauescerẽt. exiliens eufraxia subrisit. et ait ad eas. Vt q̃d turbate estis. Abbatissa vero videns quia nõ fuisset lesa respexit in ollã et vidit q; q̃ remanserat esset feruens. Et cõuersa dixit Eufraxia. Vere dña mea quia velut aqua frigida venit in faciem meã. Ammirata est vero abbatissa. et intuens in eam dixit. Filia deus te custodiat. et tibi sine intermissione tolerare in suo timore concedat. Et ingressa abbatissa oratoriũ conuocauit priores seniores. dixitq; eis. Nostis quia Eufraxia ꝓmerit gratiã dei. Cognouistis enim quia nec ꝓcipitata cõtristata est. neq; nimietate feruoris crusta est. At ille dixerũt Vere ancilla dei est eufraxia. et curam ei? habet dominus. nã in huiusmodi tẽptationibus liberata est a dño. Omnis itaq; ciuitas atq; ꝓuincia ꝓsuetudinẽ habebat ut infantes male habẽtes in illud deducerent monasteriũ ad ancillas dei miracula facientes. ꝛ suscipiebat eos abbatissa. et ingrediebant̃ in oratoriũ. et supplicabãt ꝓ eis dñz et mox ab omni lãguore sanabant̃ infãtes.

et recipiebant eos matres ꝓprie sanos. ꝓ/
ficiscentes atq; glorificantes deũ ¶ Erat
autẽ quedaz in monasterio mulier energu
mina ab infantia obligata in monasterio q̃
tenus saluaret. que batebat spiritũ immun
dum demonẽ ligatis manib⁹ ⁊ spumã faci/
ens: ⁊ dentibus suis stridens. multũq; cla
mãs. ita ut omnes audiẽtes eam timore cõ
ciderent. Et cũ frequenter abbatissa cũ se/
nioribꝰ sororibus ꝓ salute eius orasset ni/
hil ꝓmeruit. Quapropter nec valebant se
ad eã iungere vt ei vel cibũ offerrẽt. Erat
autẽ ligatũ qõdam vasculũ in fune. et ipo
vasculo legumina vel panes mittebãt: et
appendebat ipm vasculũ. et sic ei de longe
porrigebat et ita vescebat. Frequenter aũt
abiciẽs ipm vasculũ cũ virga iaculabatur
in faciẽ offerentis sibi cibũ. ¶ Una ꝛo di/
erum factũ est vt intraret ostiaria et dice/
ret abbatisse. Dña mea q̃dam mulier infã
tuluz addurit et stãs foris ad ianuã deflet.
Est autẽ infantulus quasi annoruz circiter
octo paliticus surdus et mutus. Videns
autẽ abbatissa spiritu sibi reuelãte q̃ gram
ꝓmeruisset a dño cõtra demones eufraxia
dixit ostiarie. Voca mihi Eufraxiã. Que
cum venisset ante abbatissam: dixit ei. Ta
de suscipe infantẽ a matre sua: ⁊ defer huc.
Illa vero egressa et videns infantulũ pa/
liticum et trementẽ: misertа est sup eum.
⁊ ingemiscens dolenter signauit infantem
⁊ dixit ei. Qui te creauit ipe te sanet fili. et
sumẽs eum pgebat ad abbatissam. Infan/
ꝛo dum portaret ab eufraxia sanatus est:
⁊ clamauit matri sue. Videns autẽ eufra/
xia q̃ infantulus cepisset loq̃ pterrita ꝓpie/
cit eũ in terrã. Infantulus autẽ mox exur
gens cucurrit ad ianuã: q̃rens matrẽ suam
Currẽs autẽ ostiaria nũciauit abbatisse qõ
factũ est. Que cũ vocasset matrẽ infantis:
dicit ei. Dic mihi inquit soror. tẽptare nos
venisti. Respondit aũt mater infantis di/
cens. Per dñm nostrũ ihũ xpm domina
mea quia neq; ambulauit neq; locutus est
hic infans vsq; in psentẽ hora. Sed cũ su
scepisset eum hec dña soror mox locutus ẽ.
Illa vero ꝓiciens eum in terrã stetit ob/
stupefacta. Infantulus ꝛo surgẽs veit ad
me ancillã tuam. Dicit ei abbatissa. Ecce
ergo habes eũ sanũ tolle eum ⁊ vade i pa/
ce. Que assumens filiũ suum pgebat glori/
ficans deum. ¶ Rursum ergo abba/
tissa dixit ad seniores sorores. Quid vobis
de Eufraxia videt. Cui rñdentes dixerũt
Vere ancilla dei est. Vocauitq; eam ⁊ di/
xit ei. Filia mea eufraxia volo ut huic pati
entiq̃ in monasterio est p manus tuas ci/
bum offeras si nõ times eã. Cui eufraxia
respondit. Nõ timeo dña mea quidq̃d mi/
hi ꝓcipis. Sumens ergo eufraxia qõdam
vasculũ misit in illud legumẽ et fragmẽ pa
nis et obtulit ei. Illa vero repente dentib⁹
stridens ⁊ valde fremẽs fecit impetũ sup
eam. et apprehendens illud vasculũ vole/
bat cõfringere. Eufraxia ꝛo appbendens
manum eius dixit. Viuit domin⁹ deus si
te poluero in terrã tollo virgã dñe abbatis
se. et sic te flagellabo vt nũq; psumas b age
re. Videns aũt q̃ pualuisset patiẽti q̃euit
Postq; autẽ cessauit cepit eufraxia blãdi/
ri et dicere. Sede soror ꝓmede et bibe: et
noli turbari. Illaq; sedit ꝓmedit et bibit
et requieuit. Ab illa hora iam ei cibus cum
virga dabat. Oẽs autẽ sorores videntes
qõ fecerat eufraxia orabãt ꝓ ea ad dominũ
Cũ ergo cepisset moueri ⁊ indignari dice/
bãt ad eã sorores. Quiesce soror ⁊ noli ma
lignari. nã si venerit dña eufraxia flagella/
bit te. et repente q̃escebat Rursum autẽ
Germana inuidia mordebat ⁊ cor ei⁹ vre
bat. dicebatq; sororib⁹. Nisi fuisset Eufra
xia nõ inueniebat alia que cibũ ei offerret
Tollam cibos ⁊ ego mĩstro. Sumẽs q̃ ci/
bos eius accessit ad patientẽ ⁊ dicit ei. Ac/
cipe cibos soror ⁊ ꝓmede. Illa ꝛo ꝓtinuo
exiliens in eã. vestes eius pscidit: et cõte/
rens eam ꝓiecit in terram. et irruẽs sup il/
lam cepit mãducare carnes eius. Clamore
autẽ facto et nulla psumente ei appropinq̃
re. currens Julia ad coquinã dixit eufra/
xie. Festina dña qu ia germana a patiente
dilacerata ẽ. Currẽs ãt Eufraxia tenẽs ma
n⁹ patiẽtꝭ et guttur. ⁊ eripuit ab ea germa/
nã cruẽtatã ⁊ dilaceratã. Cui dixit eufra
xia. bñ fecisti. q̃ sic ꝓfuisti sororẽ. Illa ꝛo
stabat spumã faciẽs ⁊ dẽtib⁹ stridẽs. dixit ei

eufraxia. Ab hac hora si maligna fuerz erga sorores. nō tibi cedo neqz misereor. sz virgam dñe mee abbatisse tollam. et cū ea te sine misericordia flagellabo. Illa vero sedēs repente cessauit. ¶ Vane autē facto ꝓpleto sacro officio. et egredientibo eis ab oratorio. vlitans eufraxia patiētē inuenit eam diruptā vestem suā in terrā ꝓiecisse. ⁊ sedentē sup eam et colligentē stercus et ꝓmedentē. At eufraxia vt vidit fleuit. et q̄ facta fuerant abbatisse nūciauit. Cōuenientes vo sorores inuenerūt eā nudā ⁊ colligētem flegma ⁊ ꝓmedentē. Dixit aūt abbatissa vt daret ei alia tunica vt vestiretur. Sumens itaqz eufraxia tunicā ⁊ parapsidem cū legumine ⁊ fragmē panis obtulit ei ⁊ dixit. Accipe soror ⁊ vesti te: ⁊ gusta. q̄re sic ō turpas. Que sumēs ꝓmedit et bibit. Et induens eā ministrauit ei. Eufraxia vo a lacrimis nō cessauit vsqz ad vespaz ꝓ ea gemēs. Quo cum ꝓuenisset mox supplicabat dño cum lacrimis vt illa patiēs sanaret. Diluculo vero abbatissa vocans Eufraxiā dixit ei. Cur me celasti p̄ces offerens deo ꝓ hac patiente. Si manifestasses mihi ⁊ ego sine dubio venirē. Cui eufraxia dixit. Ignosce mihi dña. vidi eam turpiter positā ⁊ infirmaz. et volui sup eam. Abbatissa vo dixit Habeo tibi aliquid ꝓfiteri: ⁊ vide ne satha nas tēptet te: ⁊ elatio tibi generet. Ecce tibi xp̄us ptātē circa eos dedit vt eijcias eos. Audiens hec Eufraxia misit cinerē sup caput suum. et ꝓsternens semetipam in terrā clamauit dicēs. Que sum ego infelix et immūda vt demonē tantū expellam quem orantes ꝓ tantū tpus nō potuistis expellere. Dicit ei abbatissa. Filia mea te sustinebat hoc tpus. copiosa est tua merces in celo. Ingressa quidē eufraxia monasteriuz ꝓiecit semetipam ante altare: supplicās vo vt p̄cibus eius sanaret ⁊ de excello daretur auxiliū. Et surgēs a pauimento orās rursum ibat ad patientez iussione abbatisse: et omnes sorores sequebant eaz vt mirarent que faciēda erāt. ad quā accedens ait. Sanet te dñs meus ihūs xp̄us qui te creauit. Et mox signū crucis fecit ī fronte eē. Mox autē clamauit coram omnibo. O quō abiista impostrice et fallace exeo. habitās in ea p̄limos annos: ⁊ nullus me expellere potuit. ⁊ hec immūda atqz luxuriosa conat̄ ꝓsequi me. Cui eufraxia dixit. Non ego te ꝓseqr. sed xp̄us omniū deus. Dixit ei demō. Nō exeo immūda. non enim accepisti potestatē eijciendi me. Eufraxia dixit. Ego immūda sum et omni malignitate plena vt tu quoqz testaris. Verūtamē iubente dño egredere ab ea. Nam si sumo bacculū abbatisse flagellabo te. Siquidē resistente demone et exire nolente sumēs eufraxia abbatisse baculū dixit ei. Exi aut certe torqueo te. Respondit ei. Quō ab ea egredi potero cuz ab ea recedere nō possim. Mox igitur eufraxia cepit cedere. Et cū tercio ꝓcussisset dixit. egredere a figmento dei spiritus immunde. increpet te dominus ihūs xp̄us. Demon dixit. Non possum exire ab ea. Quid me ꝓsequerz vbi habeo ꝓficisci. Eufraxia dixit. In tenebras exteriores. in ignē eternū. in infinita tormēta. parata tibi et patri tuo satha ne: et facientibo voluntatē eius. Omnis itaqz sorores stabant respicientes in eam ⁊ nō presumebant ꝓpius a ꝓpinq̄re. Eufraxia vero dure certabat cum demone resistente. et respiciens in celū dixit. Domine ihū christe noli me in hac hora confundi. vt non vincat me hic demō immundus. Et continuo demon spumans. ⁊ stridore facto clamans voce magna egressus est a muliere. et ab ea hora sanata est. Cucurrerunt sorores: glorificantes in hoc deum. Magnus enim timor obtinuerat omnes. Eufraxia vero tulit mulierē et abluit eaz aqua et induit eam vestimento. et duxit ad abbatissam. Que vna cum sororibus introduxerunt eam in monasteriū. et gloriaz dederunt deo ꝓ facto miraculo. Ab illa vero hora humiliauit se amplius Eufraxia. et sine somno tota nocte ꝓsistebat. omnē vero hebdomadam ieiunabat vt cōsueuerat sine defectu faciens cūctis sororibus ministeriuz. et cum omni studio atqz leticia in mansuetudine atqz humilitate degebat. ¶ Una dierum abbatissa vidit visionem: ⁊ ꝓturbata est vehemēter. Rogare autē cepe rūt eā omnes sorores supplicātes ⁊ dicen-

tes. Cõfitere nobis domina abbatissa. cur ingemiscis: et nras animas simul affligis. Et dixit. Non me cogatis vsq; in crastinũ. Dixerũt ei seniores sorores. Crede domĩa q̃ si nõ annũciaueris nobis: tribulatõnem magnã animabꝫ nostris ingeris. Abbatissa dixit. Ego quidẽ quod futurũ est vsq; ĩ diẽ crastinũ dicere nõ volebam. sed q̃ cogitis me: nũc audite. Eufraxia nos deserit. Cras eĩm hac vita priuabit. Nulla vero indicẽ ei ne ꝑtristet. Hijs itaq; dictis magnus eiulatus ꝑ multas horas factus est. Vna aũt sororũ cũ ꝑgnouisset currens ad furnũ inuenit Eufraxiã panes coquentẽ. cui Julia aderat ꝓ̃ consuetudinẽ. Dixit ergo illa soror que venerat. Cognosce dña eufraxia q̃ intus magnus luctus est apud abbatissam ꝓpter te et apud sorores. Audientes autẽ hec Julia ⁊ eufraxia stupefacte sunt. et diutius stetert. Post hec aũt iulia dixit. Putas ne auditu audiuit abbatissa q̃ ex missione illi? q̃ aliquãdo sponsus fuerat tu? : iusſit impator te abduci ex monasterio ⁊ propterea lamentant. Cui eufraxia respõdit. Viuit dñs meus ihũs xp̃us. q̃ si omnia fũdamenta terre moueant nõ mihi ꝑsuadere ꝑualebunt ut xp̃um dñm meum derelinquam. Veruntamẽ dña mea Julia dũ coquunt panes vade. vide fletus istos q̃d cõtigerit. ne anima mea ꝑturbet. Illa vero pergẽs et stans foris ante ianuas audiuit sonium abbatissam hoc mõ referentẽ. Vidi inq̃t quasi duos cuiusdam scematis viros huc aduenientes qui q̃rebant eufraxiã tollere. Direruntq; mihi. Dirige eã opus habet. Rursum ergo ⁊ alij venientes dixerũt mihi. Assumens tecũ eufraxiã deduc eã añ dominũ. Quã mox assumens ꝓperauit cũ eis. Et cum venissemus ad quandã portam cuius gloriã enarrare nõ valeo sponte nobis apta est. Et ingresse sumus. et vidimus ibi inenarrabile palaciũ celeste. in quo et solium nuptiale nõ manufactũ. Ego q̃dem interius appropinq̃re non potui. eufraxiaẽ vero assumentes obtulerũt dño. Et procidens osculata est pedes eius immaculatos Vidi ibi decem milia angelorũ ac multitudinem sanctorũ inenarrabilẽ. et omnes stabãt respicientes. Et vidi: ⁊ ecce mater dñi assumẽs eufraxiam adduxit eã ad thalamũ nuptialẽ in quo decoris coronam parabat. Et audiui vocẽ ad eufraxiã dicentẽ. Ecce merces tua. Nunc itaq; ꝓge post decẽ dies veniens fruere hijs in seculis infinitis. Et ideo q̃ hodie nona dies est ex q̃ visiõẽ vidi cras moriet Eufraxia. ¶ Audiẽs hec Julia recitantẽ secrete abbatissam: tũdens pectus suum et facie amare deflens vẽit ad clibanũ. Cum vidisset eam flentẽ Eufraxia dixit ad illam. Cõiuro te ꝑ filium dei soror Julia. indica mihi quid audisti et q̃re plãgis. Dixit ei iulia. Plango dña mea q̃ hodie separabimur a te. sicut enim audiui a domina mea abbatissa cras ex hoc corpe exalabis. Q̃d dũ eufraxia audisset angustiata est. et pusillanimis facta cecidit. Sedebat autẽ iuxta eã Julia flens. Cui eufraxia dixit. Soror da mihi manũ tuã et leua me. et duc me vbi ligna sunt posita. et ibi me pone. et tolle panes de clibano ⁊ porta in monasteriũ. Fecit Julia hec ⁊ abbatisse nõ indicauit. Cũ ergo iaceret Eufraxia in pauimento clamauit. Cur dñe abominatus es me peregrinã et orphanã. cur desperisti me. Ecce tempus quãdo debebã cum dyabolo pugnare. et anima mea a me expetitur Si fericors esto in me ancilla tua dñe ihũ xp̃e dimitte me vel vnũ annũ quatenus defleam peccata mea. quia sine penitentia sum. ⁊ ab omni penitentia nudata. non est in me op? salutis. nam nemo in inferno ꝑfitebitur tibi. Non est penitẽtia in sepulchro. nõ possum post mortẽ lacrimis ꝑualere. Nõ eĩm qui in inferno sunt laudabunt te domine. sed viuentes laudabunt nomẽ sanctũ tuũ. Dona mihi vel adhuc vnum annũ. ut penitentiam agam. quia desolata sum sicut ficus sine adiutorio. ¶ Cum ergo defleret audiens quedã sororũ indicauit abbatisse atq; sororibꝫ. q̃ Eufraxia ꝓstrata in repositõe lignorũ ita clamaret. Dixitq; Julia Clere dña audiuit. q̃ moritur ꝓpterea lamentatur. Dixit ergo abbatissa sororibus Quis annũciauit ei ⁊ aĩam ei? afflixit. q̃s indicauit ei et cor ei? attriuit. Nonne vos rogaui ne diceretis ei donec ei? hora veiret

cur hoc fecistis et afflixistis animā eiꝰ. Ite et adducite eā mihi. Ille vero pgentes dixerunt ei. Veni dña eufraxia vocat te abbatissa. Illa vo egressa est plorās atq; cōturbata. et ingressa astitit abbatisse. deflēs atq; merens et gemitib nimis afflicta. Abbatissa vero respiciēs eā dixit. Quid habes filia qr sic ingemiscis. Eufraxia dixit. Plāgo me dña mea: qr sciuisti me moriturā et nō indicasti mihi ut plangerē peccata mea dum sim ab omnib peccatis coinquinata. Hijs dictis se pstrauit in pauimentū: ⁊ tenuit pedes abbatisse. p quā omne psiliū eiꝰ alacriter est pductū. Clamauitq; eufraxia ⁊ dixit. Miserere mei dña et dēpcare dñm vt mihi pcedat vel vnū annū. quia sine penitentia sum. ⁊ nescio que me tenebre coopiant. Dixit ei abbatissa. Viuit dñs. quia celesti senatui dignā te fecit rex tuus xpus Et cepit omnib recitare quib bonis habz frui eufraxia. Et rogabat eā ut p ipa domino supplicaret. quatenus eꝰ particeps esse mereret. Orabat enim vt cū ea pueraret in xpo. et ipis donis quib ipa erat fruitura ⁊ ipa frueret. Eufraxia vero iacēs ad pedes abbatisse: cepit tenere frigus ⁊ rigorē post paululū vero vehemens eā febris inuasit. Abbatissa vero sororib ait. Sumite eā ⁊ ingrediamur in oratoriū. quia iā appropiquat hora eius. Posuerūt g eā in oratoriū et obseruabāt eā vsq; ad vesperā. ¶ Vespere aūt facto cū hora sumēdi cibū iam aduenisset pcepit eis abbatissa vt egrederent solūmodo Juliā secū retinēs. ne aliqua hora relinq̄rent eufraxiam. et clausis ianuis vsq; mane fuerūt cū ea. Julia vero rogabat Eufraxiam dicēs. Domina mi soror non obliuiscaris mei. memēto qr inseparabiliter tibi piuncta sum semp sup terrā. Supplica deo p me. vt me nō separet a te. Memēto quia ego tibi puidi bona certamina. Depcare dominū vt me absoluat ab hac sarcina carnis: ut mereat tecū abire cū fiducia. Mane vero facto abbatissa videns qr ī nouissima respiratōe esset eufraxia vt moreretur mandauit sororib p Juliam dicens. Venite filie mee valefacite ei. quia iā defecit. Quibus venientib valedixerūt ei: flētes dicentesq; memēto nri dña soror Eufraxia. nomē benedictū a deo qui te dilexit. Post omnia aūt venit illa q̄ diu a demone passa fuerat. et p eam salua facta ē. et lugēs sicut et omnes osculabat manus eiꝰ dicēs Iste manus quantū mihi indigne ⁊ peccatrici ministrauerūt p deū. et p istas manus demonū expulsum est a me. Et cū eufraxia respondere nō posset dixit ei abbatissa. Filia mea. nō misereris vel hꝰ sororis. Quare nō loqueris eique ppter te ita tribulat. Eufraxia vo respondit ad eaz. Quare me luges dña soror. dimitte me requiescere qr deficio. verūtamē tu bñdic deum et ipe te cōseruabit. Et dixit. Ora p me. qr magnū certamē est in anima mea in hac hora. Cū ergo orasset abbatissa et omis respondissent Amē reddidit animā. Erat autē annorum triginta. sepeliterūtq; eā in tumulo vbi ⁊ genitrix eius eufraxia requiescebat. et glorificauerūt deum. qr pmeruissent habere sororē apud deū. ¶ Julia vero magistra eiꝰ tribus diebꝰ flens ab eiꝰ tumulo nō recessit. hec enim docuerat eam lras et psalteriuz et multū eam diligebat cū eius esset discipula atq; ex genere imperatoris. Quarta vero die leta facta Julia accessit ad abbatissam ⁊ dixit ei. Dña mea ora p me. qr vocauit me xpus intercedēte p me btā eufraxia Et hec dicēs osculata est cunctas sorores. Quinta enim die post obitū btē Eufraxie defuncta est et magistra eiꝰ Julia. et sepulta ē in sepulchro vbi posita erat btā Eufraxia ¶ Post triginta vero dies euocans abbatissa monasterij priores: dixit ad eas. Filie mee eligite vobis matrē. et cōstituite in locum meum que vobis pesse possit. Ille vero responderunt. Domina pro qua causa hꝰ dicis denuncia nobis. Nunq̄ enim famulabus tuis hoc dixisti. Dixit eis abbatissa Vocauit enim me dominꝰ. Supplicauit pro me domina eufraxia. et multum laborauit in suis precibus. quatenus ego celestez thalamū pmererer. Nam et Julia p sanctam Eufraxiam particeps eius effecta ē. ⁊ ingressa ē in illud palaciū nō manufactū. ⁊ ego festino digna fieri et cum eis locū habere. Audientes sorores de Eufraxia et de

Julia qz in maxima essent glia. gaudebant et orabāt piter vt et ipe mererent ad illum thalamū accedere. Elegerūt ergo vnā soro rū noie Throgemā q̄ eis pesset. Quā euo cans abbatissa ad se dixit ad eā. Ecce testi monīū bonū qd̄ sorores omīs de te dederūt ⁊ posuerūt te ad principatū et pslatū tra ditōnis diuine legis et psequētia nra. Cō iuro te per intemeratā trinitatē ⁊ cōsubstā tialem. ne isti? mūdi q̄ras diuitias aut pos sessionem. neq̄ occupes sorores ad terre nas solicitudines. sed magis vt pnēntes tpalia bona ppetua mercantur accipe. Et rurlus sororib̄ dixit. Quō pfecte nostī vi tam et pversatōem eufrarie. estote imitātes eam ut pticipes eius efficiamī. Et cum di xissent omnes Amē valedicēs eis intrauit oratoriū. et claudens iannas pcepit vt vs q̄ ad diluculū nulla illaꝝ intraret. ¶ Sa ne autē facto ingresse inuenerūt eaz obdor misse in dño. et hymnū dicentes dño repo suerūt eam in sepulchro: vbi btā Eufraxia recōdita erat. Ab illa enim die nequaq̄ in illo tumulo alia sepelierunt corpa. Multa vero signa et sanitates fiebant in memora to sepulcro. et expulsi dēmones clamabant qz post mortē pualet cōtra nos Eufraxia et psequit nos. Hec est reuera vita Eufra xie matrone que celesti senatui interesse pmeruit. Festinemus igit ⁊ nos tam fratres q̄ sorores huiusmodi pversatōem habere et sectari humilitatē: obedientiā: laborem māsuetudinē: longanimitatē. vt et nos ita angelorū pversatōem mereamur. ⁊ cū gau dio magno fruamur saluatore dño nro ihū christo. Cui est honor et gloria in secula se culorū Amen.

¶ Explicit vita sancte Eufraxie.

Incipit vita serui dei Machariy romani. qui inuentus est iuxta paradisum.

R

Gloriā et magnificentiā deo soli et benignissimo agere debem? qui p innumerabilia miraculoꝝ exem pla ad vite celestis gaudia nos pduxit. De nicq̄ nos miseri ⁊ humiles monachi Theo philus. sergius et Thimus rōpcamur vos omnes sanctissimos frēs: vt accōmodetis aures hijs que vobis narraturi sum? ꝺ vi ta ⁊ pversatōe sanctissimi Machariy roma ni qui apparuit nobis ppe paradisum ad vi ginti miliaria. Et hoc rogam? ut fidē dicti adhibeatis. q̄ q̄dē multo melius nobis fu isse credimus sub silētie portu innoxios re manere q̄q̄ de falsitatis cri::.ine vt reos pu niri. Igit nos ptitulati fratres Throphil? Sergius et Thym? ppicia diuinitate ab renūciātes seculo venim? ad monasterium qd̄ est in mesopotamia syrie: in medio du orū fluminū tygris ⁊ eufrates. in q̄ vir cla rissimus nomine asclipion egumin? multo rū extitit pē monachorū. Ibi denicq̄ piun gentes a pnomīato pre et omni cetu fratruz gratāter suscepti. ac iugo regule colla sub mittentes pmuni vita pversati sumus.

Factū est aūt tpe lōgo post hec hora nona q̄dā die synaxi expleta. accedētes ad eufra tes fluminis litus psedim? ibi. et aliq̄d diu inter nos de sustinētia ⁊ pversatōe simul ⁊ labore seruoꝝ dei disputatū ē. Tunc mihi misero Throphilo venit in mentē cogitatō ⁊ respondēs dixi fratrib̄ meis Sergio et Thimo Velle mihi adest o fratres dilectis simi cūctis vite mee diebꝫ ambulare: illoq̄ ire vbi celū terre se pngit. At illi. te inqui unt frater Throphile ut fratrē spiritalē sp habuimus et priorē: ⁊ am modo nullaten? a te separabimur. Nobis em̄ ꝺba tua placēt idcirco vbi corde pcepisti pge: et nos in vi ta ⁊ in morte tecū erimus. Itaq̄ surgētes de loco intrauimus monasteriū. factaq̄ ve spera omniq̄ diurno officio et oratiōe pple ta. ceteris quiescentib̄ clam monasterium egressi sum?. ¶ Post hec vero decē et se ptem dies ambulātes piuxim? ibrlm. ⁊ sā ctam resurrectōem ihū xpi et crucem ado rauimus. deinde exeūtes in bethleem vidi mus et salutauimus sanctū psepe: vbi xps nasci dignatus est. et vbi stella magos ad duxit xpo munera deferentes. et vidimus locum mirabilem vbi angelus cum multi tudine exercitus celestis gloriam in altissi mis deo canebat. qui loc? ad duo miliaria